

Dziesięć lat naszego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie

19 czerwca 2019 roku minęło dziesięć lat od momentu podniesienia Papieskiej Akademii Teologicznej do godności uniwersytetu. Jak napisano w akcie erekcyjnym, papież Benedykt XVI uczynił to ze względu na „uczczenie pamięci swego znakomitego Poprzednika Sługi Bożego Jana Pawła II”¹. Warto też przypomnieć, że gdy papież emeryt przyjmował od Uniwersytetu doktorat *honoris causa* 4 lipca 2015 roku w Castel Gandolfo powiedział:

cieszę się przede wszystkim, że w ten sposób jeszcze bardziej pogłębił się mój związek z Polską, z Krakowem, z ojczyzną naszego wielkiego świętego Jana Pawła II. Bez niego bowiem trudno sobie nawet wyobrazić moją drogę duchową i teologiczną. Swoim żywym przykładem ukazał on nam również, jak mogą się ze sobą łączyć radość wielkiej muzyki sakralnej i zadanie wspólnego uczestnictwa w liturgii, podniosła radość i pokorna prostota celebracji wiary².

Dziękujemy więc dzisiaj za te lata działalności naszej Alma Mater, która swoimi korzeniami sięga bulli *Eximiae Devotionis affectus* z dnia 11 stycznia 1397 roku, gdy papież Bonifacy IX na prośbę św. Jadwigi oraz jej męża, króla Władysława Jagiełły, erygował Wydział Teologiczny na Uniwersytecie w Krakowie³.

W tegorocznym numerze czasopisma „Pro Musica Sacra”, którym pragniemy uczcić jubileusz Uniwersytetu Papieskiego, odnajdziemy interesujące artykuły z zakresu badań nad chorałem gregoriańskim: o. Dominika Jurczaka OP, *Znacze-*

¹ Akt erygowania Papieskiego Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie, 1344/2005, 19 czerwca 2009, Archiwum Kancelarii Rektora UPJPII w Krakowie.

² Benedykt XVI, *Słowa podziękowania z okazji nadania tytułu doktoratu honoris causa Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie oraz Akademii Muzycznej w Krakowie z 4 lipca 2015 roku*, Archiwum Rektoratu Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.

³ Zob. Bonifacy IX, *Bulla Eximiae Devotionis affectus (11 I 1397)*, Jubileusz Sześćsetlecia Wydziału Teologicznego w Krakowie 20 X 1996–20 X 1997, Kraków 1998, s. 159–160.

nie Słowa w liturgii; Juana Carlosa Asensio Palacios, *Badania śpiewu gregoriańskiego przed „Semiologią gregoriańską” i niej*; Franza Karla Praßla, *Codex Hartker (CH-SGs 390/391) – genialna szkoła retoryki w służbie teologii liturgicznej*; s. Susi Ferfoglii, *Rękopisy adiastrmatyczne jako wyraz tradycji wykonawczej*; Johannes Berchmans Göschla, *Restytucja melodii na przykładzie nowego wydania „Graduale Novum”*; Michała Sławeckiego, *Nichil, michi, veementer – brzmienie głoski „h” w średniowiecznej łacinie liturgicznej. Analiza fonetyczna na bazie semiologii gregoriańskiej*, Tomasza Głuchowskiego, *Przekształcenia melodyczne w notacji rękopisu nr 44 Archiwum Krakowskiej Kapituły Katedralnej na przykładzie introitu Introduce vos*. Dopełnieniem są recenzje i komunikaty związane z działalnością Międzyuczelnianego Instytutu Muzyki Kościelnej w Krakowie.

Redakcja „Pro Musica Sacra” żywi nadzieję, że właśnie w ten sposób nawiązuje do misji Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II: „idźcie i nauczajcie...”.

ks. dr hab. Robert Tyrała, prof. UPJPII
redaktor naczelny „Pro Musica Sacra”
prorektor Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie